

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205635
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205635.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne C. B., bytom B., P. XXX/XX, zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, Bakalárska 6, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. februára 2019, č. k. 10Csp/114/2018-19, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. **zrušuje** a vec **vra**
ci a súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré je povinný nahradiť jej žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1, § 336 ods. 1 veta druhá CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou vo veci samej domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 20628-03523 zo dňa 27.12.2001. Súčasne so žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 20628-03523 zo dňa 27.12.2001. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol uznesením č.k. 10Csp/114/2018-13 zo dňa 2.1.2019 tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uspokojenia pohľadávky voči žalobkyni zo zmluvy o úvere č. 2062803523 zo dňa 27.12.2001 formou zrážok z jej mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami dňa 27.12.2001. Súčasne žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia. V priebehu súdneho konania, dňa 29.1.2019, žalobkyňa vzala žalobu celkom späť. Na trovách konania uplatnila trovy konania súvisiace s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. O zastavení konania súd rozhodol podľa cit. ust. § 145 ods. 1 CSP. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, pretože k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Pretože nariadeným neodkladným opatrením bola dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 veta druhá CSP) a návrh žalobkyne na jeho nariadenie bol v konečnom dôsledku dôvodný, vznikol jej nárok na náhradu trov konania súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 100%. Neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku o náhrade trov konania a žiadal, aby odvolací súd tento výrok zrušil a vrátil vec na rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo aby napadnutý výrok zmenil a žiadnej sporovej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol,

že napadnutý výrok nerešpektuje princíp procesnej zodpovednosti žalobcu za zastavenie konania a napadnutý výrok je v rozpore s odôvodnením uznesenia, konkrétne bodu 6. Žalobkyňa podala žalobu, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy a súčasne podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Je procesnou zodpovednosťou žalobkyne za obsah ňou vykonaných procesných podaní, čo v tomto prípade znamená, že ak neodkladným opatrením sa sledoval stav trvalej úpravy pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 veta druhá CSP), potom podanie žaloby vo veci bolo zbytočným úkonom a späťvzatie žaloby je procesným zavinením žalobkyne. Žalobkyňa nevzala žalobu späť pre správanie žalovaného, ale po tom, ako bolo vyhovené návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vyhovenie tomuto návrhu pritom sledovala už jeho podaním). Súd prvej inštancie mal preto pri rozhodovaní zohľadniť to, že procesné zavinenie na zastavení konania nie je na strane žalovaného, ale na strane žalobkyne a túto skutočnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadniť. Rozpor napadnutého výroku s odôvodnením vidí v tom, že podľa výroku súd priznáva nárok na náhradu 100 % trov konania, ale podľa odôvodnenia žalobkyne vznikol nárok na náhradu trov súvisiacich s podaním neodkladného opatrenia. Výrokom uznesenia sa teda priznáva náhrada všetkých trov konania, čo nie je v súlade s odôvodnením tohto výroku.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pri podaní žalobného návrhu, podaného spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nemohla vedieť, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v celom rozsahu vyhovie a trvale upraví pomery účastníkov. Preto po vydaní neodkladného opatrenia, zobrala žalobný návrh späť, kedy si trovy konania v súvislosti so žalobným návrhom a jeho späťvzatím ani neuplatňovala. Procesné zavinenie na zastavení konania vo veci samej, nie je zavinené konaním žalobkyne ale objektívne vyplynulo zo samotného konania. Preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a žiadala, aby súd odvolanie žalovaného zamietol a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 CSP vec v tomto výroku vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd konanie zastavil, odvolaním napadnuté nebolo a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Pri rozhodovaní o trovách konania je povinnosťou súdu skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda na strane žalobcu, ale aj žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, alebo splnení toho čoho sa domáhal potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

11. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K

zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu.

12. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je teda povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, ako na strane žalobcu, tak aj na strane žalovaného. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie sa touto povinnosťou neriadil, teda pri rozhodovaní o trovách konania neskúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania, ale rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP (podľa pomeru úspechu), teda súd prvej inštancie pri rozhodnutí o náhrade trov konania nepostupoval správne. V danom prípade sa žalobkyňa svojou žalobou vo veci samej domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 20628-03523 zo dňa 27.12.2001. Súčasne so žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 20628-03523 zo dňa 27.12.2001. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 10Csp/114/2018-13 zo dňa 2.1.2019 tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uspokojenia pohľadávky voči žalobkyni zo zmluvy o úvere č. 2062803523 zo dňa 27.12.2001 formou zrážok z jej mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami dňa 27.12.2001. V priebehu súdneho konania, dňa 29.1.2019, žalobkyňa vzala žalobu celkom späť. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že neodkladné opatrenie bolo súdom prvej inštancie nariadené po začatí konania vo veci samej, a teda súd prvej inštancie mal v uznesení, ktorým zastavil konanie z dôvodu späťvzatia žaloby aj bez návrhu neodkladné opatrenie zrušiť. Potom teda ani nie je správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že nariadeným neodkladným opatrením bola dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 veta druhá CSP), nakoľko § 336 ods. 1 druhá veta CSP sa vzťahuje na situáciu ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, o ktorý prípad v danom prípade nejde. Rovnako odvolací súd zhodne so žalovaným videl aj rozpor napadnutého výroku s odôvodnením uvedením v uznesení súdu prvej inštancie v tom, že podľa výroku súd priznal nárok na náhradu 100 % trov konania, ale podľa odôvodnenia žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov súvisiacich s podaním neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie teda v prejednávanej veci nepostupoval správne, keď neskúmal procesnú zodpovednosť na zastavení konania a taktiež, že v zmysle § 335 ods. 1 CSP nezrušil neodkladné opatrenie.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolaciu súdu neostávalo iné, než uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a v súlade s ust. § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, s tým že v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby bolo preskúmateľné.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).